

SUNNUNTAI

USKO

SUORA YHTEYS JUMALAAAN. MILTÄ SE TUNTUU?

s. 4

ÄÄNI

AUTON TAKALUUKUSTA KAJAHTAA

s. 10

KULTTUURI

EPPU NORMAALI, SUOMEN VIRALLINEN YHTYE

s. 18

HEIKKI TYYNYSNIEMI/SK

Täällä saa huutaa Hallelujaa.
Tabernaakeli ry:n kokouksessa on
sallittua näyttää, miltä tuntuu,
ja näyttää, miltä haluaa.
- Taivaassa ei ole karsinoita,
tiimistä todetaan.

Elävän Jumalan kämmenellä

Herätysliikkeillä menee hyvin,
vaikka valtakirkon penkit tyhjenevät.
Miltä suora yhteys Jumalaan tuntuu?

”**Minä olen saanut armon olla Jannen oppilaana. Olihan ennen Jeesusta tulleella Johannes Kastajallakin opetuslapsia.**

KAISA YLHÄINEN

Miehellä on tiukat valkoiset farkut ja niittivyö. Hän seisoo lavan edessä Uudenkaupungin työväentalossa.

– Pitäkää tuoleistanne kiinni, jutut vaan hurjenee, hän kehottaa oransseissa muovituoleissa istuvalle yleisölleen.

Jean ”Janne” Roos, tiiminjohtaja, profeetta, miksi häntä sitten kutsutaankaan, kertoo ihmisistä ympäri Suomen. Siinä missä Jeesus kehotti halvaantunutta ottamaan vuoteensa ja kävelemään, Roos sanoo, että ala viipottaa vaan. Ja niin kuulemma tapahtuu, ja paljon muutakin, hampaat kasvavat rikkoutuneiden tilalle, selkäsäryt katoavat, epäsymmetriset silmät muuttuvat samankokoisiksi, kaikki Jumalan armosta.

– Haloo, vieläkö nukut, Roos kysyy yleisöltään.

Hän ei ehdi levätä, sillä hän haluaa voittoa Jumalalle niin monta sataa ja tuhatta sielua kuin ehtii, ennen kuin loppu tulee. Kokouksia hänen Tabernaakkeli ry:nsä pitää yli parikymmentä kuukaudessa. Yksi kokous voi kestää kuusi tuntia kaikkine esirukouksineen. Kärsvien ja toivottomaksi tapaukseksi tuomittujen puolesta tiimissä rukoilee myös euralainen **Sirkku Järvensivu**.

KOLMEKYMMENTÄ VUOTTA Järvensivu eli omien sanojensa mukaan kuin verhon erottamana Jumalasta. Hän oli uskon jo kertaalleen lukioikäisenä löytänyt, mutta opiskeluaikoina yhteyden Jumalaan kadottanut. Sitten kesällä 2004 ainoa sisar sairastui kuolemanvakavasti.

– Olin huolissani hänen iankaikisuudestaan. Itse ajattelin, että olen pelini pelannut, toivoton tapaus, Järvensivu sanoo.

Vuodet olivat kuluneet liike-elämän palveluksessa. Hän matkusteli ja tapasi menestyviä ihmisiä.

– Jumala oli taustalla ja elämä tuntui lähinnä velvollisuudelta, joka piti suorittaa.

Uskovia hän oli salaa kadehtinut. Yhtenä iltana raumalainen uskonsisar kysyi puhelimesta, tahtoisiko Järvensivu vielä palata Jumalan yhteyteen. Hän tahtoi, sanoi Jumalalle, että hänelle riitti tämänlainen elämä, kiitoksia vain. Sitten tuli rauha.

Henkisen kotinsa Tabernaakkelista Järvensivu löysi reilua kuukautta myöhemmin, kun tiimi tuli pitämään kokousta Euraan. Hän ei ollut koskaan kuullut Raamattua opetettavan vastavalla tavalla.

Esimies kansainvälisessä yrityksessä suhtautui ymmärtäväisesti, kun Järvensivu pyysi saada alkaa työskennellä osa-aikaisesti. Osan lisääntyneestä vapaa-ajastaan hän käyttäisi hengelliseen työhön.

– Sitä tyhjemmältä maallinen työ alkoi tuntua. Viimeinen vuosi oli piinallinen. Tiukan työkuormankin kanssa vielä selviää, mutta jos motivaatio

katoaa, niin kuin minulle kävi, ei jää paljon vaihtoehtoja.

Kun lopullinen päätös maallisen työn jättämisestä oli kypsytynyt, joustava esimieskin joutui istumaan hämmästyksestä alas. Järvensivu jätti työnsä kesäkuun puolivälissä. Nyt hän on Tabernaakkelin palveluksessa. Leipä kapeni, mutta pitäähän luoja huolen linnuistaankin.

VIELÄ JOSKUS SATATUHATTA ihmistä paranee, kun Jean Roos nostaa sormensa ja sanoo Jeesus. Niin on Jumala Roosille puhunut.

– Ajattelin, että nyt vintti pimenei. Mutta sitten luokseni tuli profeettoja, jotka puhuivat ihan yhtä levottomia kuin Jumala, Roos kertoo yleisölleen.

Nyt Roosin kokouksiin tulee parhaimmillaan satoja ihmisiä. Sirkku Järvensivu ymmärtää ihmisten kaipuun ilmapiiriin, jossa usko näkyy tekoina: ”sielut pelastuvat ja sairastavat paranevat”.

– Eihän se ole tarkoitus, että menet kokoukseen ja tulet sieltä entistä kuivempänä ja kuolleempänä, hän sanoo.

Tabernaakkelissa ei katsota ihmisten ulkoista olemusta: Roos pukeutuu kuin rocktähti, Järvensivun farkuissa kiiltelevät strassit. Järvensivu kaipaisi ymmärrystä eri ryhmien välille: kaste on Jumalan silmissä kaste, vaikka sen tekisi miten. Sydämen ajatus on se tärkein, eikä taivaassakaan ole karsinoita, hän pohtii.

– Minä olen saanut armon olla Jannen oppilaana. Olihan ennen Jeesusta tulleella Johannes Kastajallakin opetuslapsia.

JOS USKO HAIPUI VÄLILLÄ kauemmas Sirkku Järvensivun elämässä, 26-vuotias **Mikko Leino** muistaa luvanneensa markan Jeesukselle jo pikkulapsena.

Hän oli heitellyt kolikko kotipihallaan, ja raha oli tipahtanut nurmikolle.

– Jeesus, jos autat minua löytämään sen, sinä saat sen, rukoili euralaispoika.

Markka löytyi, ja poika kohotti kätensä, jotta Jeesus ottaisi rahan. Ei otanut.

– Lapsi ei järjen kanssa asioita selittele. Vanhemmiten epäilyksiä voi tulla, rakennustekniikkaa Porissa opiskeleva Leino sanoo.

Leinojen perheessä tasapainoiltiin kahden suunnan kesken. Sillä välillä, kun helluntailaisissa oli lähetysmatkalla Venäjällä, äiti vei lapset rukoilevaisten seuroihin. Isä luotti Raamattuun, äidillä oli myös katekismus.

Ripille menoa viisilapsisessa perheessä pohdittiin pitkään: Äiti kannusti, ja isä epäili. Lopulta päädyttiin kompromissiin: Jokainen saa mennä, jos haluaa, mutta juhla ei järjestettäisi. Kukaan ei mennyt. Mikko Leino ei edes ennen ollut tiennyt, mitä ripille pääsy oli.

Rukoilevaisuus kaikkine kieltoineen ihmetytti Leinoa. Ei saanut edes viheltää, vaikka Raamatussa ei asiasta puhuttu mitään. Kova paikka äidille oli

HEIKKI TYYNYSNIEMI/SK

Jean Roos tiimeineen on pitämässä tiimeineen kokousta jossakin päin Suomea keskimäärin joka toinen ilta. Hänellä ei ole aikaa levätä, pelastettavia on paljon.

HEIKKI TYYNYSNIEMI/SK

Marjo Iljanto on ollut tuomassa Nokia Missiota Poriin. Keväällä tilaisuus veti urheilutalon täyteen. – Nokia Missiossa näkyy yhteiskristillisyyttä, mitä pidän tärkeänä.

TOMI GLAD/SK

Mikko Leino on opiskellut tietotekniikkaa ja työskennellyt IBM:llä Irlannissa. Tänä syksynä hän aloitti rakennustekniikan opinnot. – Uskossa olemistaan ei kannata kierrellä, hän sanoo.

HEIKKI TYYNYSNIEMI/SK

– Lopunajassa Jumala tulee palauttamaan sanansa ja voimansa niille kuuluvaan asemaan ja kunniaan. Raamatun mukaisesti ihmeet ja merkit seuraavat niitä, jotka uskovat, Sirkku Järvensivu sanoo.

”**Elämäni olisi varmasti muodostunut erilaiseksi, ehkä joskus helpommaksikin, jollen uskoisi, että Raamattu on elävää sanaa. En kadu.**

myös se, kun poika armeijan jälkeen erosi luterilaisesta kirkosta. Se ei vain tuntunut nuoresta miehestä omalta paikalta.

– Saankohan kauhean riidan aikaiseksi, kun arvostelen kirkkoa, mutta kirkon pitäisi olla auktoriteetti, joka erottaa oikean väärästä. Syntiä ei pidetä enää syntinä.

Raamattua Mikko Leino ei missään vaiheessa kyseenalaistanut, mutta ratkaisu oli lapsen vilpittömän uskon hii-vuttua silti tehtävä. Mitä sitä tässä pit-kittämään, hän tuumi, ja päätti ottaa uskon vastaan murrosikäisenä nuor-tenillassa.

– Ei siinä ollut sen ihmeempiä voi-misteluliikkeitä. Halusin tulla uskoon, ja muutenkin minulla on kauhean ta-sainen tunne-elämä.

VAIKKA KAUPAT MYISIVÄT viinaa ympäri vuorokauden, se olisi Mikko Leinolle se ja sama. Hän ei juo, eikä ole tuntenut tarvettakaan.

– Moni ottaa Raamatun elämänoh-jeet kieltoina ja taakkana. Jos kaskys-sä sanotaan, että älä himoitse toisen vaimoa, niin onko se ihmiselle rajoite vai turva, kun omakin vaimo voi kul-kea kenenkään himoitsematta, Leino kysyy.

Armeijassa Leino ilmoitti tuvan esit-täytymisen yhteydessä olevansa uskossa. Kaverit vähän naureskelivät, mutta iltalomilla he tulivat pienissä kaljoissa kahden kesken taputtelemaan selkään ja keskustelemaan.

– Kai he huomasivat, että tämä usko ei ole mitään esittämistä eikä pelkkää joulukirkossa käymistä. Jos uskossa olemistaan lähtee kiertelemään, sitä on vaikea myöhemmin korjata.

Enää Leino ei pyytäisi Jeesusta otta-maan markkaa kädestään, sillä siihen ei ole tarvetta. Voisihan hän rukoilla vaikka lottovoittoa, mutta hän epäi-lee, olisiko hän hyvä uskovainen mil-jonäärinä.

– Uskossa kasvaessa oppii myös tun-temaan sitä, mikä on Jumalan tahto.

Raamatussa luvataan, että Jeesus pi-tää omistaan huolen. Kun humalainen työtoveri, entinen teurastaja, nappasi työmaalla keskellä metsää puukon käteen, Leino totesi vain kävelevänsä pois. Pimeän metsän läpi muutaman kilometrin kaikessa rauhassa kuljet-tuaan hän löysi taksitolpan. Edes kun lehdet kirjoittelevat suurista luonnon-katastrofeista ja työkaverit kauhistele-vat, Leinoa ei juuri hetkauta.

– Rauhan minä jätän teille, sanoo Jeesus, Leino muistuttaa.

– Mutta ei silti pidä mennä kylille henkseleitä paukuttelemaan. Siinä saa varmasti turpaansa.

PITÄVÄTKÖ MUUT MINUA IHAN pöhkönä, pohti porilainen Marjo Il-janto, kun hän löysi yhteyden Juma-laan. Rippileirillä sängyssä maatessaan hän tunsikin myös sitä kuului-saa rauhaa ja iloa.

Elämässä ei ollut ollut aiemminkaan mikään erityisen huonosti, mutta ah-distus vaivasi silti nuorta tyttöä. Arka

ja ujo murrosikäinen etsi vastauksia filosofian kirjoista, kokeili joogaa ja oli kiinnostunut yliluonnollisesta. Pa-ha olo helpotti uutta asiaa kokeillessa, mutta aina vain hetkeksi.

Rippileirillä hän tuli uskoon. Se yl-lätti hänet itsensäkin.

– Nukkumaan mennessä rukoilin, että jos Jumala oikeasti olet siellä, niin ota minun elämäni.

Niin vastausten etsintä oli ohi. Iljan-non koti ei ollut erityisen hengellinen, ja vanhemmat yrittivät toppuutella ty-tärtään: pitääkö sitä nyt aina kaikkeen lähteä noin täysillä. Mutta tyttärellä itsellään oli hyvä olo: Enää ei tarvin-nut pelätä mitään, vaikka ysiluokka alkoikin nyt uskovaisena. Luokkaka-veri tuli ihmettelemään muutosta, jo-ka ennen niin surullisessa työssä oli tapahtunut.

Seitsemänä perättäisenä vuonna Il-janto kävi myös ulkomailla viemässä sanomaa Jeesuksesta. Sitten tulivat sa-maan helluntaiseurakuntaan kuuluva aviomies, kaksi lasta ja viiden vuoden kotiäitiys. Lasten nukkumaan mentyä Iljanto söi ja katsoi televisiota väsynee-nä ja mietti, onko tässä nyt se kaikki. Kymmenen vuotta kului. Yhteys seura-kuntaan ja Raamattuun hiipui, vaikka usko ei kadonnutkaan.

– Välillä saatetaan tarvita vaikeita-kin erämaakausia. Sen ansiosta olen paljon kasvanut.

UUDISTUNEEN SUHTEEN Jeesuk-seen Iljanto löysi pääkaupungista. Il-janto on ammatiltaan sisätautien sair-anhoitaja, mutta viime vuonna hän opiskeli myös fytonomiksi, luontais-tuotealan asiantuntijaksi. Koulutus an-netaan Helsingin yliopiston alaisuus-dessa, ja eräänä iltana nokiamissiolai-set saapuivat Kulttuuritalolle. Iljanto lähti uteliaisuudesta katsomaan.

– Ilmapiiri oli sellainen, että sisin alkoi heti elpyä. Kokemus oli melkein yhtä vahva kuin nuorena uskoon tul-lessani.

Jumalan läsnäolo tuntui voimana ja rauhana. Rock-konserteissa ja urheilu-kisoissa hurraavia ihmisiä katsoessaan Iljanto joskus miettii, miten maallinen elämä on kaapannut jotain Jumalalle tarkoitettua.

– Tässä maailmassa palvotaan niin hirveästi julkkiksia, vaikka Jumala on tarkoittanut, että ylistäisimme häntä.

Nokia Mission kokouksissa painote-taan elävää uskoa. Armolahjat, kielillä puhumiset ja ihmeparantumiset tun-tuvat vieraalta monen riviluterilaisen silmin, mutta Iljanto ymmärtää.

– Länsimaisella ihmisellä ottaa jär-ki vastaan. Uskossa olevienkin voi olla vaikea hyväksyä armolahjoja.

Ei auta kuin luottaa Raamattuun. Esimerkiksi Apostolien teot ovat täyn-nä ihmeitä, sanoo Iljanto. Sitä paitsi vihamielinen suhtautuminen uskoon voi kieliä kipeästä kohdasta omassa si-simmässä, hän miettii.

– Elämäni olisi varmasti muodos-tunut erilaiseksi, ehkä joskus helpom-maksikin, jollen uskoisi, että Raamattu on elävää sanaa. En kadu. >>

Nopea muutos ihmetyttää psykologeja

Uskossa pysyminenkin vaatii töitä, sanoo aihetta tutkinut Tuija Hovi.

KAISA YLHÄINEN

Yleensä ihminen muuttuu pikkuhiljaa, ja äkkinäinen elämänmuutos saakin psykologit ymmälleen. Tilannetta verrataan fysiikan kvanttimuutokseen, jossa aine yhtäkkiä muuttaa olomuotoaan.

– Muutoksen taustalta löytyy usein tiettyjä asioita, kuten suuria kriisejä. Ihmisillä on tuntosarvet ehkä tiedostamatta ulospäin, että löytyisikö valoa jostain. Onhan tiedossa, että uskonto antaa vastauksia, onnellisuustutkimuksistaankin tunnettu psykologian professori **Markku Ojanen** sanoo.

Ojanen kuvaa, miten ihminen voi kulkea päivästä toiseen liiemmin syntä syviä pohtimatta. Sitten tulee ero, vakava sairaus tai läheisen kuolema. Yksi turvautuu terapiaan, toisen elämä kääntyy yllättäen paremmaksi ja kolmas löytää hengellisyyden.

– Vielä vaikeammin ymmärrettävissä muutos on, kun elämä on sujunut ihan hyvin, jossain taustalla on saattanut olla tunne jonkin puuttumisesta. Sitten enkeli ilmestyy tai suuri voima laskeutuu.

Uskonto oli pitkään psykologisessa tutkimuksessa epämuodikasta. Psykoanalyysin isä **Sigmund Freud** näki hengellisyyden ihmismielen heikkoutena, liki mielenterveysongelmana.

– Yksi syy tutkimuksen epäsuosiin voi myös olla, että psykologit tutkivat enemmän ihmisen pahoinvointia kuin hyvinvointia, arvioi Markku Ojanen.

Yhteys hengellisyyden ja henkisen hyvinvoinnin sekä onnellisuuden välillä on pystytty yhdysvaltalaisissa tutkimuksissa osoittamaan melko hyvin. Markku Ojanen ei ole päässyt yhtä vakuuttaviin tuloksiin Suomessa.

– Suomessa uskonnollisuus on ehkä enemmän yksityisasiasia kuin Yhdysvalloissa.

Yksittäisen asian vaikutusta ei silti pidä ylikorostaa. Esimerkiksi terveyden ja hengellisyyden yhteys on todistettu kiistattomasti. Se voidaan havaita niin mormoneilla, kristityillä papeilla kuin buddhalaisilla munkeillakin, joiden hengellisyyteen ei edes liity varsinaista jumaluutta. Kysymys voi olla terveellisemmästä elämästäkin.

KÄÄNTYMISTÄ karismaattisissa liikkeissä tutkinut uskontotieteilijä **Tuija Hovi** Kirkon tutkimuskeskuksesta

sanoo, että usko vaatii jatkuvaa työstämistä myös kääntymisen jälkeen.

– Helposti voi myös lipsahtaa takaisin maalliseen elämäntapaan, Hovi kertoo.

– Tätä tilannetta pyritään hallitsemaan esimerkiksi ohjaamalla uudet uskovat Raamattukouluun.

Hovin tutkimuksissa mukana olleet ihmiset eivät puhuneet äkkinäisestä ”uskoon hurautamisesta”, vaan heillä kääntyminen oli asteittainen prosessi. Monet tutkituista olivat jo ennen kääntymystään olleet mukana seurakuntien toiminnassa.

– Erityisesti vapaat kristilliset yhtei-

söt korostavat henkilökohtaisen kokemuksen tärkeyttä. En usko, että näissä yhteisöissä voi olla kovin pitkään mukana ilman stressiä, jollei ilmaise kokemansa kääntymystä. Oman ”hengellisen kodin” eli itselle sopivan yhteisön löytymistä monet pitävät ratkaisevimpana vakaumuksensa säilymiselle.

Yhteisöllisyys on yksi niistä seikoista, joilla uskoontuloa psykologian näkökulmasta selitetään. Toisen tutkijan mielestä usko antaa yksilön elämään mielekkyyttä, kolmannet puhuvat pyhyyden kokemuksesta.

– Pyhyys on jännittävä asia. Jotkut ihmiset ovat pyhyyden ulottuvuudella alttiimpia, Markku Ojanen pohtii.

VIIMEISEN KAHDENKYMMENTEN

vuoden aikana kaikkialla maailmassa on tapahtunut karismaattisten liikkeiden nousu.

Ojanen pohtii, miten valtakirkko on ehkä niin hyvin organisoitunut ja järjestyksessä, ettei erikoisuuksille löydy tilaa. Ihmiset kaipaavat kokemuksia myös uskonnolliseen elämään.

– Ihmiset eivät enää halua vain laulaa virsiä vakavalla naamalla. Herätysliikkeen kokouksessa saa huutaa Halleluujaa.

Professori ei pidä suuntausta lainkaan huonona, ajattelee modernin psykologiakin tunteen ja järjen kulkevan tiukasti käsi kädessä. Suomalaisesta uskontotraditiosta on karsittu jostain syystä tunteiden osoitus pois, hän kritisoi. Tilalle on tuotu ulkoista kiiltoa.

– Puhutaan eleaatiosta, ylentymisen tunteesta, se on kuin inhon vastakohta ja sitä pyhyyttäkin. Se on sisäinen asia, jonka voi kokea ankeissakin olosuhteissa.

Vaihtoehto onnellisuuspillerille?

KAISA YLHÄINEN

Usko tuo yhdysvaltalais tutkimuksen mukaan onnellisuutta. 78 prosenttia uskoon tulleista ilmoitti henkisen taakkansa poistuneen ja 75 prosenttia kertoi tunteneensa sisäisen rauhan, ilmenee **Millerin** ja **C’deBacan** tutkimuksesta psykologisesta äkkimutoksesta vuodelta 1996. 95 prosenttia näki elämällään uuden tarkoituksen.

– En ole koskaan tavannut ketään, oli hän sitten tunne- tai järki-ihminen, joka ei olisi hyvin pian uskoontulon jälkeen alkanut kokea sisäistä iloa, levollisuutta ja vaputta – tunnetta siitä, että iso velka ja syyllisyys ovat poissa ja tulevaisuus turvattu ja elämään on tullut uusi ulottuvuus, kirjoittaa myös Uskoontulo.net -todistussivustoa ylläpitävä **Mirjami**

Ivanov sähköpostitse.

Voisiko uskon sitten valjastaa tieteen apuriksi ja käyttää sitä tietoisesti masentuneiden ja ahdistuneiden hoitoon?

Professori **Markku Ojanen** ei tähän usko.

– Lääkkeiden ottaminen hoituu 10 sekunnissa. Uskoon tuloa ei voi noin vain valita. Uskoon tulo on jännittävä yhdistelmä omaa epämääräistä tahtoa ja ulkoisia tekijöitä. Uskoon tulo on prosessi silloinkin, kun se alkaa tietynä ajankohtana.

– Lisäksi on syytä muistaa, että monet suorastaan pelkäävät hurautamista uskoon. He välttelevät kaikenlaista uskoon liittävää.

Lähteenä käytetty Markku Ojosen opetusmateriaalia, Tampereen yliopisto

Kaikki Tabernaakkelin kokoukset videoidaan. Niin saadaan todistusaineistoa mahdollisista ihmeistä.